

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 59/15
Luxemburg, 4 iunie 2015

Hotărârea în cauza C-15/14 P
Comisia/MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Curtea confirmă, ca și Tribunalul, că acordul încheiat între statul maghiar și societatea petrolieră MOL cu privire la exploatarea de terenuri cu hidrocarburi nu constituie un ajutor de stat

Coroborarea acestui acord cu majorarea nivelurilor taxelor de exploatare minieră care rezultă din modificarea Legii minelor nu a conferit MOL un avantaj selectiv

MOL este o societate petrolieră și de gaz maghiară care se ocupă în principal cu extracția de hidrocarburi în Ungaria.

În temeiul Legii maghiare a minelor, societățile miniere care dețin o autorizație de exploatare trebuie să plătească statului o taxă de exploatare minieră pentru extragerea de hidrocarburi, de țiței și de gaz natural. Până în anul 2008, nivelul acestei taxe era stabilit, în principiu, la 12 % din valoarea cantității de minereuri exploatare.

În luna septembrie 2005, MOL a solicitat prelungirea drepturilor de exploatare minieră pe care le deținea, în temeiul autorizației de exploatare, asupra a 12 terenuri cu hidrocarburi a căror exploatare nu demarase încă. Printr-un acord semnat în luna decembrie 2005, MOL și statul maghiar au prelungit cu 5 ani data limită pentru demararea exploatării celor 12 terenuri menționate și au stabilit taxa datorată pentru această prelungire. Conform Legii minelor, cuantumul taxei trebuia să fie mai mare, pentru fiecare dintre cei cinci ani de prelungire, decât cel al taxei de bază; prin urmare, taxa de exploatare minieră a fost stabilită la niveluri situate între 12,24 % și 12,6 %. De asemenea, părțile au extins, pentru o perioadă de 15 ani, aplicarea acestei taxe la toate terenurile exploatare deja de MOL în temeiul unei autorizații de exploatare, și anume 44 de terenuri cu hidrocarburi și 93 de terenuri de gaz natural, ceea ce reprezenta în privința acestora o taxă de exploatare minieră majorată. În plus, acordul prevedea plata unei taxe unice de 20 de miliarde de forinți maghiari (circa 68 de milioane de euro). Acordul stipula de asemenea că nivelurile astfel definite prin acord rămân neschimbate pe toată durată acestuia.

În anul 2007, Legea minelor a fost modificată și nivelul taxei de exploatare minieră a crescut, în principiu, la 30 % cu efect de la 8 ianuarie 2008. Această majorare nu s-a aplicat însă terenurilor deținute de MOL, acestea continuând, conform stipulațiilor acordului din 2005, să fie supuse nivelurilor stabilite în acest acord.

În Decizia din luna iunie 2010¹, Comisia a apreciat că coroborarea acordului din 2005 (care stabilea nivelul taxei de exploatare minieră aplicabil MOL) cu majorarea taxei de exploatare minieră care rezultă din modificarea Legii minelor avea drept efect favorizarea MOL în raport cu concurenții săi și constituia, așadar, un ajutor de stat incompatibil cu piața comună. În consecință, Comisia a invitat Ungaria să recupereze de la MOL acest ajutor, al cărui cuantum se ridica la 28 444,7 milioane de forinți (circa 96,6 milioane de euro) pentru anul 2008 și la 1 942,1 milioane de forinți (circa 6,6 milioane de euro) pentru anul 2009.

MOL a introdus la Tribunalul Uniunii Europene o acțiune în anulare împotriva deciziei Comisiei.

¹ Decizia 2011/88/UE privind ajutorul de stat C 1/09 (ex NN 69/08) acordat de Ungaria în favoarea MOL Nyrt. (JO 2011, L 34, p. 55).

Prin Hotărârea pronunțată la 12 noiembrie 2013², Tribunalul a anulat decizia Comisiei, pentru motivul că niciun element nu demonstra că MOL a beneficiat de un tratament favorabil în raport cu concurenții săi în ceea ce privește plata taxelor de exploatare minieră și că, prin urmare, coroborarea acordului din 2005 cu Legea modificată a minelor nu poate fi calificată drept ajutor de stat. Comisia a formulat recurs la Curtea de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.

În hotărârea pronunțată azi, Curtea amintește că, pentru ca o măsură națională să poată fi calificată drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, trebuie să îndeplinească patru condiții cumulative: trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat, trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre, trebuie să confere un avantaj selectiv beneficiarului și, în sfârșit, trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența.

În cadrul recursului formulat, Comisia a pus în discuție modul în care Tribunalul a interpretat și a aplicat cea de a treia condiție (și anume, conferirea unui avantaj selectiv beneficiarului măsurii).

Curtea precizează în această privință că cerința selectivității care decurge din articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie distinsă de identificarea unui avantaj economic. Astfel, în cadrul examinării unei scheme generale de ajutor, este necesar să se determine dacă măsura în cauză, în pofida faptului că furnizează, la prima vedere, un avantaj cu aplicabilitate generală, are acest efect exclusiv în favoarea anumitor întreprinderi sau a anumitor domenii de activitate.

Curtea constată că Tribunalul a statuat în mod corect că **simplul fapt că autoritățile maghiare dispun de o marjă de apreciere, definită prin lege și limitată, pentru a determina nivelul taxei de prelungire nu este suficient pentru a dovedi că anumite întreprinderi ar putea obține un avantaj selectiv din acesta.** Astfel, marja de apreciere menționată servește la ponderarea unei sarcini suplimentare impuse operatorilor economici pentru a ține seama de imperativele care decurg din principiul egalității de tratament și se distinge, așadar, de cazurile în care exercitarea unei asemenea marje este legată de acordarea unui avantaj în favoarea unui anumit operator economic.

În mod similar, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept statuând că **faptul că nivelurile stabilite prin acordul din 2005 sunt rezultatul unei negocieri între MOL și autoritățile maghiare nu este suficient pentru a conferi acestui acord un caracter selectiv**, pentru motivul că acestea din urmă și-au exercitat marja de apreciere pentru a stabili nivelul taxei de exploatare minieră în mod obiectiv și nediscriminatoriu și nu au favorizat, așadar, MOL în raport cu concurenții săi.

În plus, Curtea arată că Tribunalul a putut concluziona în mod corect că **marja de apreciere lăsată autorităților maghiare în ceea ce privește alegerea de a încheia sau de a nu încheia un acord de prelungire nu a permis MOL să obțină niciun avantaj selectiv.** Astfel, criteriile stabilite prin Legea minelor pentru încheierea unui acord de prelungire sunt obiective și aplicabile oricărui operator potențial interesat care le-ar îndeplini, astfel încât încheierea acordului din 2005 în temeiul acestei legi nu a favorizat MOL în raport cu concurenții săi.

De asemenea, Curtea amintește că, având în vedere că intervențiile statului îmbracă forme diverse și trebuie analizate în funcție de efectele lor, nu este exclus ca mai multe intervenții succesive ale statului să trebuiască, în vederea aplicării articolului 107 alineatul (1) TFUE, să fie privite ca o intervenție unică, în special atunci când acestea sunt, având în vedere succesiunea lor în timp, finalitatea lor și situația întreprinderii la momentul acestor intervenții, atât de strâns legate între ele, încât este imposibilă disocierea lor.

În această privință, Curtea constată, ca și Tribunalul, **că nu există asemenea legături între acordul din 2005 și modificarea Legii minelor.** Astfel, majorarea taxelor de exploatare minieră, care rezultă din modificarea Legii minelor, a avut loc într-un context de majorare a cursurilor

² Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2013, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Comisia ([T-499/10](#)), a se vedea de asemenea comunicatul de presă nr. [146/13](#).

mondiale ale țiteiului. Or, Comisia nu a susținut că acordul din 2005 fusese încheiat pentru a anticipa o asemenea majorare. Aceste două elemente nu constituie, așadar, o măsură de ajutor unică și nu reprezintă, prin urmare, un ajutor de stat.

În aceste condiții, **Curtea respinge recursul formulat de Comisie în integralitatea sa.**

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708